

Na het koken brengt men het preparaat vanuit het kaliumhydroxide in een proefbuisje met water en schudt krachtig om de KOH-resten af te spoelen. Daarna legt men het preparaat in een horlogeglas onder de prepareermikroskoop. Naar gelang de grootte van de vlinder werkt men met een vergroting van 15, 20 of 30 x. Met de prepareernaalden haalt men nu het genitaalapparaat uit de resten van het abdomen. Het genitaalapparaat wordt nogmaals afgespoeld in een proefbuisje met water.

Men giet een beetje ijsazijn in een porceleinen schaalpje. Men haalt het preparaat uit het proefbuisje met water en drukt het enkele malen op een reepje vloeipapier om het meeste water weg te nemen. Dan legt men het in het schaalpje ijsazijn om het volledig te ontwateren. Dit duurt ongeveer 5 minuten.

Onder de prepareermikroskoop legt men nu eerst het voorwerpglasje klaar. Men neemt nu het genitaalapparaat uit de ijsazijn en droogt het op het reepje vloeipapier. Men legt het vervolgens op het voorwerpglasje en brengt er een druppel xyleen op met het glazen staafje. Men legt nu het genitaalapparaat op de juiste plaats, waarbij men het ook in de juiste houding moet leggen. Bij de mannetjes moet men o.a. de valven spreiden. Dit gaat meestal het best door het genitaalapparaat op de buikzijde te leggen en er dan op te drukken zodat de valven open plooiën, waarna men het apparaat weer omdraait.

Om het preparaat in te sluiten brengt men een druppel kanadabalsem op het preparaat en op het dekglasje, dat men voorzichtig op het genitaalapparaat legt. Het preparaat moet ongeveer een maand horizontaal blijven liggen zodat de kanadabalsem kan opdrogen.

Op het voorwerpglasje wordt dan nog een etiket geplakt met de nodige gegevens : nummer van het preparaat, naam van de vlinder, datum van de preparatie, naam van de preparator. Daarbij kan ook nog een etiket komen met de vindplaats en datum van het onderzochte exemplaar. Een kaartje met het nummer van de preparatie wordt tevens onder de vlinder aangebracht.

W. De Prins

INTERESSANTE ARTIKELS

Alexanor, fascicule 4, Tome VIII (1973).

Gomez en Fernandez-Rubio beschrijven een nieuwe ondersoort van Lysandra hispana H.S. uit Spanje : ssp. javieri. (Lepidoptera, Lycaenidae).

Ph. Touflet bespreekt de vergroting van het verspreidingsgebied van Araschnia levana L. in Normandië. (Nymphalidae)

Atalanta, München, december 1973, deel 4, nummer 6.

Eitschberger en Steiniger bespreken hun waarnemingen van trekvlinders die ze opmerkten tijdens de zomer van 1972, toen ze een rondreis doorheen het Iberisch schiereiland maakten.

Dezelfde auteurs beschrijven een nieuwe ondersoort van een Lycaenidae : Aricia morronensis carmenensis. Hun artikel bevat maar liefst 72 afbeeldingen in zwart-wit!

Atalanta, Gent, februari 1974.

P. Durinck geeft een overzicht van zijn trekvlinderwaarnemingen tijdens 1973. Hij nam o.a. 246 ex. van Vanessa atalanta waar en slechts 3 ex. van V. cardui. De soort die het meest werd waargenomen is Autographa gamma met een totaal van 1168 ex.

Entomologische Berichten, 1 maart 1974.

J.A.W. Lucas bespreekt de Nederlandse Syrphiden-vangsten in de jaren 1969-1972. In hetzelfde artikel wordt het wijfje van Cheilosia argentifrons Hellen beschreven.

R.T.S. Thomas stelde een onderzoek in naar het gedrag van de bijenwolf, Philanthus triangulum F. (Hymenoptera, Sphecidae). Het resultaat daarvan en ook de waarneming van een hele reeks andere wespesoorten in de streek van Tienray (Nederlands Limburg) vinden we in het artikel terug.

Entomologische Zeitschrift, Frankfurt, 1 februari 1974.

H. Malicky en K. Kumanski beschrijven 9 nieuwe soorten Kokerjuffers (Trichoptera) uit Zuid-Europa.

Entomologische Zeitschrift, Frankfurt, 1 maart 1974.

K. Schurian behandelt de kwestie van Lysandra arragonensis Gerh. en L. bolivari Romei. (Lepidoptera, Lycaenidae).

A. Koutsaftikis bespreekt de ecologie en de faunistiek van enkele Lepidoptera van de Egeïsche eilanden Thasos, Samothrakis en Limnos.

K. Rehnelt beschrijft een nieuwe soort Gonepteryx (Pieridae) van de Kanarische eilanden : G. eversi Rehnelt. Deze soort komt enkel voor op het eiland Gomera.

The Entomologist, november 1973.

R.A. French bespreekt de waarnemingen van trekvlinders in Groot-Brittannië tijdens 1968. In het totaal worden 37 soorten behandeld.

The Entomologist's Gazette, Volume 24, 1973.

O. Kudrna toont aan dat Pieris cheiranthi Hbn., die voorkomt op de Kanarische eilanden een goede soort is. (Pieridae).

Revue Verviétoise d'Histoire Naturelle, Hiver 1973.

E. Niculescu ijvert voor een rationele systematiek op gebied van entomologie.

L.G. Sarlet beëindigt zijn zeer uitgebreide studie over Pieris rapae L. (Lep., Pieridae), met de morfologie van het imago en een overzicht van de ondersoorten.

Tijdschrift van de Belgische Lepidopterologische Kring, Deel III, nummer 1, januari 1974.

In de rubriek "Documentatie" begint een studie over Boloria pales Den. & Schiff. en B. napaea Hffm. De verschillen tussen beide soorten, die Warren reeds vermeldde (1944, Trans.R.Ent.Soc.London), worden in het kort herhaald. E. Niculescu beschouwt B. pales en B. napaea als slechts één soort, waartoe ook B. graeca en B. aquilonaris zouden behoren.

Tijdschrift van de Belgische Lepidopterologische Kring, Deel III, nummer 2, februari 1974.

M. Devarenne onderzocht 1367 exemplaren van Boloria pales en 649 ex. van B. napaea. Het resultaat van deze studie wordt weergegeven in een vergelijkende tabel.

W. De Prins

OPROEP TOT ALLE ENTOMOLOGEN

Vaak hoor je sommige mensen beweren dat de natuurbeschermingsgedachte slechts onlangs ontstaan is. Zij zeggen dit dan gewoonlijk op volgende wijze: "Ja, enkele jaren geleden mocht je zoveel vissen en vogels vangen als je maar wou. Je kon kamperen en houthakken naar hartelust. En nu mag je opeens geen bloem meer plukken. Waar gaat dat naartoe?" Pogingen om de natuur te beschermen bestaan reeds veel langer dan "slechts enkele jaren geleden". Dit bewijst een artikelletje dat ik vond in de "Berliner Entomologische Zeitschrift" van het jaar 1913 (nog vóór de eerste wereldoorlog!).